

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2006 / április

KRISZTUSSAL ÉLETRE KELTETT MINKET

Régi iskoladrámában olvasható egy megrendítő jelenet: Jézust a sírban a Sátán még egyszer megkísérti. A Sátán elmondja Jézusnak, milyen lesz majd az egyház serege. „Esendők és gyarlók mind. Milyen gyáva volt Péter nagycsüörtök éjjelén! S mindig is gyáva lesz. Milyen tehetetlen volt János, és az is lesz mindig.” S folytatja a kísértő: „S az egyházad tagjai? Sokszor elárulják majd ügyedet, szakadások lesznek közöttük, a neveddel visszaélnék, semmi sem változik, hiábavaló volt kereszttáldozatod. Ugyanarra fogsz feltámadni, mint amire testet öltöttél. Inkább egyezzünk meg, együtt meghódítjuk a világot.” Jézus most is azt feleli, mint első kísértésekor: nem ismered az Írásokat!

Az iskoladráma – költői alkotás! – a mi kétségeinket adja a kísértő szájába: változott-e a világ, s milyenek vagyunk mi, tanítványok? Hát nem ugyanúgy gyávák, kicsinyesek, civakodók vagyunk, mint a régiek? S nem megannyiszor elárultuk az Ő ügyét? S nincsenek-e közöttünk is szakadások? S nem csűrjük-csavarjuk-e az evangélium egyszerű, szabadító igazságát? Ment-e előre a világ, változott-e az ember?

A feleletet a feltámadás napján megkapjuk.

János evangélista elbeszélése – János és Péter az üres sírnál – változásról tanúskodik. Milyenek voltak ők? János életkoránál fogva is gyorsabb, s feltehető, hogy szellemi értelemben is az. Szimbóluma a sas, magasból – madártávlatból – látta a dolgokat. A gyors felfogásúak ilyenek, hamar felismerik az összefüggéseket. Ez húsvét reggelén fizikai értelemben is kifejeződik: mikor az asszonyok jelentése nyomán kifutnak a sírhoz, János megelőzi Pétert. Ám csak betekint, nem lép be, előreengedi Pétert.

Teljes jellemváltozás kezdődik itt. János hátrébb lép, noha ő az, aki testvérével nemrég arra kérte Jézust, hogy jobbjan s balján ülhessenek, amikor elérkezik királyi uralma. Péter változása is nyomon követhető, elég ennek érzékelésére egyetlen szó: bátorság. Minap még gyáva volt. Elbukott. Csak játszott a bátrát. Krisztus-tagadása ennek a mímelt bátorságnak egyenes következménye. Bátorsága most ámulattá változik. Miután Péter belépett az üres sír-

ba, jegyzi meg Lukács evangélista: „elcsodálkozott”. Nagy változás ez. Hiszen a bátor ember legfeljebb önmaga bátorságán ámuldozik. Pétert azonban átformálja a feltámadás hatalma. A mindenén áttörő Péter most lenyűgözve áll itt. Jánosról pedig azt olvassuk, hogy miután látta, hogy csak a leplek vannak ott: „látott és hitt”. Ez is változást mutat, hiszen a gyors felfogású emberek a legkevésbé hajlamosak arra, hogy higgyenek. Milyen nehéz egy értelmes embert a hit újtára vezetni, hiszen csak rá néz a papra meg a gyülekezetre, s máris kész az ítélettel: beszélhetnek ezek nekem... Mit lát János? Csak az üres sírt látta? Azt, amit az asszonyok mondtak neki. És hitt.

Dr. Ravasz László püspök úr egyetlen még élő lánya, Szacsvainé Ravasz Éva és családja úgy döntött, hogy az 1925-ben a püspök úrról készült festményt egyházkerületünknek adományozza. A kedves alkalomra április 21-én került sor, mikor Szacsvainé Ravasz Éva, leánya kíséretében személyesen adta át a festményt dr. Szabó István püspöknek.

Az evangélium azzal is éles fénybe állítja ezt a változást, hogy megjegyzi: mindez azért történt így, mert még nem ismerték az Írásokat. Kempis Tamás mondja az *Imitatio Christi*-ben: Isten igéjét ugyanazzal a lélekkel kell olvasni, mint amellyikkel megírták. Korábban még nem értették az Írásokat, de ott, a nyitott sírnál megnyílt a szemük, mert megnyílt a lelkük is. Elkezdődött megváltozásuk. Péter, aki mindenre bátran rászaladt, most megáll és csodálkozik. János, aki mindent egy pillanat alatt megértett, most megáll és hisz. S ez a kettő ugyanaz: hinni és csodálkozni, csodálkozni és hinni. Ott változik a világ, ahol ez a kettő ugyanaz.

A Szentírásban látjuk: megváltoznak az életek. Igen, ez a húsvéti reménység: megváltozik az ember. S ahogy Jézus tanítványainak élete megváltozott, úgy hisszük, hogy ma is megváltozhat az ember. Pál apostol az efézusi levélben mondja: „Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy ...minket is, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, most megelevenített együtt a Krisztussal” (Efezus 2,4-5). Csak az marad halálban – halálos változatlanóságban, bűn fogságában, haragba zártan –, aki nem szereti embertársát. „Mi tudjuk, hogy átmertünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad.” (1János 3,14).

Bogárdi Szabó István
püspök

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- A 2005. novemberi közgyűlés óta
 - december 9-én és január 19-én, február 22-én és március 29-én volt esperesi-gondnoki értekezlet,
 - január 30-án tanácsülés,
 - április 5-én Pécssett közgyűlés,
 - január 9-én pedig lelkészértekezlet.

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK:

- Országos esperes-gondnoki értekezlet lesz április 26-án a zsinati irodán
- Határon túli lelkészek itteni szolgálatának viszonzása április 30-án
- Dunamelléki lelkészértekezletet tartunk a Ráday díszteremben május 22-én
- Szeptember 12-18 között a Nyugat-Európai Protestáns Egyházak Szövetsége (Leuenbergi Egyesület) a Ráday utcai székházban tartja esedékes nagygyűlését (kb. 200 résztvevővel)
- Az egyházkerület által közlönyünkben is megjelentetett Ifjúsági óravázlat-pályázatra öt pályamű érkezett, melynek eredményhirdetésére és a díjak átadására a májusi lelkészértekezleten kerül sor.
- Idén lesz a III. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL a szokásos helyszíneken: a Ráday utcában és a Zeneakadémián, június 23. és 25. között.
- Az egyházkerület által szervezett lelkész-továbbképzés idén novemberben indul el

Teológusnap a Székelyföldön, Galambodon

Teológusok szolgálnak a pécsi ifjúsági csendesnapon

Három püspök egy jövő? c. beszélgetés az ELTÉn

Teológusok látogatása a hollandiai magyar gyülekezeti központban, Vianenben

AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS ÜLÉSE – 2006. január

3. A TANÁCS ÜLÉSÉNEK MEGNYITÁSA

Előterjesztő: dr. Nagy Sándor

Tisztelettel és szeretettel üdvözlöm mindazokat, akik meghívásunkra a mai tanácsülésünkön időben és felkészülten megjelentek, s ha ez miattunk nem teljesült 100 %-ig, ezért elnézésüket kérem! Üdvözlöm kedves vendégeinket és a sajtó tisztelt képviselőit is! A napirend ismertetése előtt engedjenek meg egy rövid bevezetőt.

Az MTI hírei között olvastam a minap: „**Legkevesebb hatvanöt ember halt meg a dél-lengyelországi Chorzówban, ahol szombat este beszakadt egy kiállítási csarnok teteje; a födém feltehetően a ráesett hó súlya alatt roppant meg – közölték a mentőalakulatok illetékesei.**”

Száznegyvenegy sérültből 123-at még mindig kezelnek a környék 23 kórházában. Sajnos ezen a télen ez már a sokadik eset ezen a földrészén. Németországban is beszakadt egy csarnok, Oroszországban is, de még legalább három helyen okozott hasonló okból halálesetet vagy tömeges személyi sérülést a hó súlyától beomlott tető. (A hagyományos havasi faházakban, ahol tudják és számítanak rá, hogy nagyon nagy hó is eshet, nem szakadnak be a tetők, mert azokat meredek esésűre építik, amiről idejében lecsusszan a nagy teher!)

A kívülálló értetlenül áll az emberi nemtörődömség és hanyagság sorozatos következményei előtt, hiszen joggal feltételezi, hogy már egyetlen ilyen megtörtént tömeg-baleset is elegendő ok arra, hogy a hasonló, feltehetően könnyűszerkezetes, tömegek befogadására alkalmas épületeket a hasonló éghajlati terhelre élő vidékeken azonnal felülvizsgálják: mekkora is a kockázat ilyen katasztrófa megismétlődésére. Az időjárás újabb tapasztalt szélsőségei mindenkit óvatosságra intenek, de azokon a helyeken, ahol az anyagi és személyi kockázat akkora, mint a médiaeszközök első lapjaira került közelmúltbeli katasztrófákban, elkerülhetetlen pl. a rászós tartók kritikusa pontjaira olyan elektronikus nyúlásmérő bélyegeket ragasztani, amelyek alkalmas műszerekkel át pontosan jelzik a túlterhelés alakváltozások felé mutató tendenciákat. Ezek ismeretében még idejében kiüríthetők ezek a helyiségek, s ha még nem késő, akkor a hőteher is mérsékelhető (pl. mechanikai eltávolítás, olvasztás). Úgy látszik azonban, a mai ember kezdi elveszíteni éppen azt az előre látó tulajdonságát, amely a bolygó többi élőlénytől megkülönbözteti, s amely – úgy gondolom – az istenképűség egyik nagyon kifejező jele is.

Ha ugyanis nem így lenne, akkor az 1968-ban nagyiparosokból és tudósokból megalakult Római Klub azóta is ismétlődő figyelmeztetéseit is sokkal komolyabban vette volna már az emberiség, s pl. a CO₂ –kibocsátás hathatós csökkentésével kikapcsolhatta volna a szélsőséges időjárás változás egyik lehetséges okozóját. Pedig a különleges következményhatások már a tapasztalati tények szintjére emelkedtek (lásd jéghegyek feltűnő mértékű olvadása és leszakadása, továbbá a Golf áramlat viselkedésében megfigyelhető nemkívánatos változások stb.).

S most itt van ez a különös kisbolygó is, amelynek pályáját a csillagászok ahhoz már eléggé jól ismerik, hogy lássák: 2029-ben különös földközelsebe fog kerülni. Annyira viszont még nem ismerik, hogy pontosan azt is megmondják, az említett földközelség során kialakuló különlegesen erőteljes gravitációs kölcsönhatás következtében legközelebbi, 2036. évi földközelsége alkalmával merről is kerüli majd meg a Földet, vagy éppen telibe találja-e, ami viszont az egész emberi civilizáció végét jelentheti. De addig van egy kis idő, ha az emberiség sürgősen összefog. Ekkor ugyanis fel tud készülni arra, hogy még a legközelebbi földközelség előtt úgy

módosítsa a bolygó pályáját rendelkezésre álló eszközeivel, hogy a 2036. évi ütközéses katasztrófa lehetőségét teljesen kizárja. Ha viszont elodázza ezt a beavatkozást, azaz nem teszi meg, akkor 2029. után már hiába tudja majd pontosan, hogy bekövetkezik a katasztrófa, már nem feltétlenül lesz elegendő eszköze annak megakadályozására.

Kérdés, a globális összefogás vagy a globális divergencia korszaka következik-e? Áldás-e vagy átok?! – Nekünk, keresztyéneknek az a dolgunk, hogy a szellemi tunyaság és nemtörődömség felé menetelő nem keresztyén emberiség figyelmét felébresszük a felelősség, tettrekészség irányában, s ha kell, akkor a világhoz vezető elkerüléséhez nélkülözhetetlen összefogást is elősegítsük.

Ma és itt egyházkerületi költségvetést készítünk! Ezzel engedelmesen élünk istenképűségünk jelével, a stratégiai gondolkodással. Gondolkodjunk ezért ne csak „eszünkkel”, de „szívünkkel és eszünkkel”, és ebben a sorrendben. S ha döntenünk kell egy médialehetőség megragadásáról, legyen bennünk annak a mérlegelése is, hogy ennek a templomon kívüli megszólalási lehetőségnek a segítségével hathatósan tudjuk figyelmeztetni nem keresztyén embertársainkat a kárhoz vezető veszélyre, a megváltás lehetőségére, de arra is, hogy a végítélet napját – nem kizárhatóan – élet-halál választási lehetőség formájában éppen e Föld népének adta Isten. (Vajon nem ezért mondta-e Jézus a tanítványi kérdés-ködére, hogy a napot és órát senki sem tudja, csak az Atya, s éppen azért, mert a Gondviselő Isten nem fatalista módon kezeli ember-teremtményeit, hanem a választás lehetőségének teljes odaajándékozásával tiszteli meg az embert.)

Bármilyen szorosságba juttatta is egyházunkat a kormányzó ember-teremtmények gőgös, felelőtlen és tisztességtelen ország-vezetése, bízva a Szent Lélek velünk munkálkodásában próbáljunk krisztusi szeretettel arra jutni, hogy ebből az állapotukból – miképpen életünk elfolyt idejében Krisztus velünk is megtette – éppen a mi közreműködésünkkel és segítségünkkel, ha kell, akkor a rádió média eszközeivel is, megtalálják a Megváltót, üdvösségre jussanak, sőt testileg se vesszenek el – gyermekeinkkel és unokáinkkal együtt – idő előtt.

Eme gondolatok jegyében – lelkeszi elnöktársammal egyetértésben – a Tanács mai ülését ezennel megnyitom!

6. PÜSPÖKI BESZÁMOLÓ

Előterjesztő: dr. Szabó István

A mondandóm is a tárgysorozathoz kapcsolódik, de szeretnék egy szót szólni a felolvasott napi Igéről, amelyben megosztásról, diverzióról és közösségről, komunióról beszél Jézus. Ez a Jézus tanítványainak a sorsa, Óhozá tartozni mind azt jelenti, hogy különbözünk a világtól. Nem magunk miatt, nem azért, mert ilyen-olyan sajátosságot hordozunk magunkban, és ez alapján szeretnénk különbözni, hanem azért, mert a Jézus nevével való bizonyosságtétel megosztja a világot. Mellette dönteni kell, vagy ellene dönteni kell.

Ugyanakkor a Jézus tanítványainak közössége valóban közösség. Aki befogadja a prófétát, aki befogadja a tanítványt, aki befogadja az igazat – mondja Jézus –, az engem fogad be, illetve azt, aki engem küldött.

Segítsen bennünket Isten, hogy úgy tudjuk ezt a tárgyias és – mondjuk ki – anyagias tanácskozásunkat végigvinni, hogy ezeket is szem előtt tartjuk és figyelünk rá.

Néhány általános megjegyzés a tárgysorozathoz:

Megváltoztattuk a korábbi gyakorlatot, most első helyre a gazdasági ügyek kerültek és remélem, hogy amikor az elő-

terjesztés megtörténik, ez az álmos januári reggel némi élénkségre változik. Én magam is némi nyomottsággal vagyok itt, de úgy látom, mindenki szívesebben bőbiskolna.

Most, amikor a pénzről van szó, a pénzükről, azért élénkülünk meg, mert felelősséggel tartozunk ennek a helyes elosztásában. Korábban, amikor már nagyjából lehetett tudni, hogy a református egyház személyi jövedelemadó felajánlása nyomán mekkora pénzösszeghez jut, mennyivel tud gazdálkodni, már a Zsinati Elnökségi Tanácsban is, de a Kerületi Tanács ülésén, a Gazdasági Bizottságban is, időnként hevült, de meggyőződéses, hogy értelmes és alapos vitákat folytattunk arról, hogy mihez tudunk kezdeni ezzel a kevéssel. Így mondom, hogy kevés, de el is mondom, hogy miért.

Kevés a rendelkezésünkre álló pénz azért, mert a kormányzati megszorító intézkedések – amelyek nem egy év baleseteinek tekintendők, hanem tudatos kormányzati politikának – évről-évre a felperzselt föld taktikáját alkalmazzák az egyházakkal kapcsolatban. Elsősorban is a közszolgálati feladatot ellátó egyházi intézmények tekintetében. Immár 2-3 éve folyamatos vitaközös van az iskolák körül. Két éve még az egyházban is sokan azt hitték, hogy ez csak valamiféle „baleset”, majd ügyes háttérbeszélésekkel, kedves és kellemes kabinet-tárgyalásokkal el lehet ezt rendezni.

Azt hiszem, ma már mindenki számára nyilvánvaló, hogy azok az alkotmányellenes törvénymódosítások, amelyeket a jelenlegi kormánykoalíció fogantatott egyházi iskoláinkkal szemben, nem baleset művei, hanem tudatos stratégiára vallanak. Megpróbálják az összes lehetséges forrást elzárni az egyházi intézmények előtt. Ez már meglátszik a költségvetésünkben is. Olyan forrásokhoz is hozzá kell nyúlunk, amelyek korábban más célokra mehettek, ill. sok iskolánk egészen kétségbeesztő helyzetbe került. Talán két évvel ezelőtt azt mondhatták az iskolák vezetői és fenntartói, hogy rendben van, akkor leállítjuk a beruházásokat, a fejlesztéseket, azokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az iskola korszerűen működjön. Ebben az esztendőben már sok oktatási intézményünk azzal szembesül, hogy személyi konzekvenciákat is kénytelenek lesznek talán levonni. A Zsinat minden iskolának kiküldött egy általános kérdőívet, hogy egyáltalán átfogó képünk legyen arról, hogy milyen személyi feltételek között gazdálkodnak és működnek intézményeink.

- A másik a közgyűjtemények helyzete. Most annak örülünk, hogy az orosz Duma alsó- és felsőháza egyáltalán megszavazta, hogy visszaadják a sárospataki könyvtár elzart kincseit. Még csak az orosz elnöknek kell még aláírni, de minden bizonnyal alá fogja írni, hogyan majd a választási kampány megkívánja, hogy a magyar miniszterelnök, mint könyv- és szász szerző dicsekedhessék. Ez az ő dolga, én azonban fanyarul azt tudom mondani, hogy lehet, hogy jobb lenne, ha ott maradna Moszkvában ez a száz-egynéhány könyv, hiszen az egyházi közgyűjtemények normatívák támogatását 42 %-kal csökkentették ebben az esztendőben. Meglehet, a moszkvai könyvtárakban előbb megtekinthetők lennének ezek a könyvek, mint a sárospataki közgyűjteményben lesznek. A Zsinat döntése értelmében a négy nagy közgyűjtemény a négy egyházkerülethez esik, egyenként kell az egyházkerületeknek a közgyűjtemények gondjait megoldani, a hiányait kigazdálkodni. Ez meg fog látszani a mostani költségvetésünkben is.

- A szeretetszolgálati intézményekről már nem is akarok szólni. Ahol egyházközség, alapítvány vagy közegyház tart fenn öregotthont, szociális intézményt, ott nagyon jól tudják, hogy a különböző normatívák visszavágásával – úgy, hogy közben természetesen a szintet tartani kell – szintén eljuttatták intézményeinket abba az állapotba, hogy csak saját magukon tudnak most már valamilyen spórolást, átrendezést tenni. Féltő, hogy ez a szolgáltatásnak és a szolgálatnak a rovására fog menni. Itt sem vagyunk könnyű helyzetben.

- Gyülekezeteink még szent türelemmel hallgatnak. Hiszen látni fogjuk a költségvetésünkben, ezek az átcsoportosítások

kinek másnak a rovására történhetnek, mint a gyülekezeteikére. Fokozatosan csökkennek a rekonstrukcióra, építkezésekre fordítandó összegek. Az Orbán-kormány utolsó évében a magyarországi egyházak még 4,5 milliárd forintot költhettek ilyen célra, a mostani országgyűlési döntés értelmében ez az összeg országosan, minden egyházra vetítve, 430 millió forint. Tehát ez a tizede. Mire ebből a 19,8 % eljut a református egyházhoz, és mire a híres ötös kulccsal eljut hozzánk Dunamellékre, tessék kiszámolni, ez az összeg nevetségesen alacsony. Attól tartunk, és okkal, hogy ugyanaz fog megtörténni, mint tavaly, amikor egy kicsit több volt ez az összeg, aláírták a megnevezettek a megállapodásokat, a szerződéseket, megbízást adtak a beruházásokra, el is készült, mentek a kincstárhoz és azt a választ kapták, hogy most nem. Tartalékokat kellett mozgósítani, hogy ne maradjunk szegényben. Nem vagyok benne biztos, nincsen semmiféle garanciánk arra nézve, hogy egy olyan költségvetéssel, mint amit a magyar Parlament elfogadott, és amelyről tudjuk, hogy választási költségvetés, és a következő kormányzatnak az első dolga lesz, hogy ezt a költségvetést átalakítsa, egyáltalán odaérkezünk-e, hogy ez a kevéske pénz szerződésbe belefoglalattatik-e. Erre is gondolni kell. Gyülekezeteink még hallgatnak szent türelemmel.

A jelenlevő tanácstagok mindannyian gyülekezeteinkben is élnek és szolgálnak. Kérem, hogy vegyék ezeket a nehézségeket figyelembe, és a tanácskozáson segítsék mind az esperesi-gondnoki, mind a gazdasági bizottsági tagokat, akik ezt a költségvetést előkészítették, hogy méltányosan, jó érzéssel tudjuk a döntéseket meghozni.

Azt kívánom mindenkinek, hogy legyen ez a mostani tanácskozásunk megfontolt, legyenek a döntéseink alaposak, és hozzunk olyan döntéseket, amelyeket meg is tudunk oldani.

- A Mátraházi üdülő eddig a Magyarországi Református Egyház tulajdonában volt, ill. a Zsinat Szeretetszolgálati Osztályának tulajdonában. Hosszú évtizedekig használta ezt a közegyház, lelkipásztorok, presbiterek, családok különböző célokra. Hosszú évtizedeken át ez az üdülő semmilyen felújításon nem esett át. Történt valami a '90-es évek derekán, de ez nem nevezhető felújításnak, mert sem az épület állaga, sem színvonala nem javult. A Zsinat két évvel ezelőtt döntött arról, hogy Mátraházát fel kell újítani. Készültek erre nézve tervek, és ehhez a zsinati költségvetés jelentős összeget rendelt. Azonban a felújítás nem indult el, és a Zsinat idei költségvetésében már lényeges összeg nem is szerepelt Mátraháza mellett, mindössze egy 10 millió összeg. Mikor erről vita bontakozott ki, egyértelművé vált számunkra, hogy a Zsinat nem kívánja Mátraházát megőrizni vagy megmenteni. Felajánlottuk, hogy hozomány fejében átvegyük Mátraházát, felújítatjuk, de azzal, hogy a fejedői jogot megkapjuk. Kérem tisztelettel az Egyházkerületi Tanácsot, fogadjuk el az erre vonatkozó előterjesztést, hogy úgy tudjunk a Zsinattal tárgyalni, és ezeket a munkákat idén elkezdhesük. Páratlan helyen van Mátraháza, nagyon hasznos és áldott tevékenységeket biztosított és kívánjuk, hogy biztosítson ezután is.

- Rádió-frekvencia megpályázásának és megszerzésének ügye. Egy esztendeje folytattunk tárgyalásokat szakemberekkel arról, hogy Budapesten, egész Budapestet lefedő rádió-frekvenciát pályázhatnánk meg, mint közszolgálati műsoradót. Erre nézve történtek előkészületek is. Időközben azonban a Tiszáninneni és Tiszántúli Egyházkerületek összefogtak, egy kht-t létesítettek és Miskolcon megvásárolták az Európa Rádiót, amely 24 órában sugároz műsorokat. Mi nem tudjuk fogni, de interneten hallgatható. Ebből jött az a felvetés, hogy érdemes-e külön a Dunamelléki Egyházkerületnek saját frekvenciára pályáznia, saját rádióadót létesítenie, saját szerkesztőséggel. Érdemes-e a dolgokat aprózni? Az előzetes megbeszélések értelmében idehozzuk a Tanács elé azt a gondolatot, hogy bízzuk meg az Európa Rádió kht-t, hogy mintegy a nevünkben pályázza meg ezt a budapesti frekvenciát. Ha megnyerik – valószínűleg nagyobb eséllyel

pályáznak, mint ahogy mi tennénk -, akkor mi belépünk az Európa Rádió kht-ba, meghatározott feltételekkel. Létesülne egy országos főszerkesztőség és Miskolcon, Debrecenben és Budapesten stúdiók. Kérem tisztelettel a Tanács tagjait, hogy amikor ehhez a részhez érnek, folytassunk erről érdemi vitát, mindig azzal a megfontolással, amely elindította a tisztántúliakkal és a tisztáninneniekkel a beszélgetést, hogy kevés pénzünk, szűkös lehetőségeink okán, itt most összefogásra van szükség. Természetesen feltételeket szabhatunk, és azt is kívánom, hogy szabjunk jó feltételeket.

Főtiszteletű Tanács! Ennyit szerettem volna előrebecsátani, az idő rövid, nagyon sok mindenről kell még beszélni. Ezért mindenkinek bölcsességet, határozottságot kívánok, hogy az előterjesztett gazdasági, szakelődői és egyéb ügyekben méltóképpen tudjunk dönteni.

7. A GAZDASÁGI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László

1. A DMREK Tanácsa a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.
2. A DMRE Tanácsa a Kerület költségvetését 2 205 707 e Ft bevételi és 2 205 707 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
3. A DMREK Tanácsa a Püspöki Hivatal költségvetését 95 000 e Ft bevételi és 95 000 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
4. A DMREK Tanácsa a Székház költségvetését 82 280 e Ft bevételi és 82 280 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
5. A DMREK Tanácsa az Iskolaügyi Szervezet költségvetését 6 325 e Ft bevételi és 6 325 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
6. A DMREK Tanácsa a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézet költségvetését 5 350 e Ft bevételi és 5 305 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
7. A DMREK Tanácsa az Intézmények felelős vezetőinek figyelmét felhívja, hogy csak a költségvetésben jóváhagyott összeg alapján gazdálkodhatnak, annak túllépését nem tudja elfogadni.
8. A DMREK Tanácsa megerősíti a Gazdasági Bizottság azon javaslatát, hogy az egyházkerület csak azon új építkezéseket vagy nagyobb átalakítási, beruházásai munkákat támogassa, amelyeket az Építési Albizottság véleményezett.
9. A DMREK Tanácsa a 2006-os költségvetés kiadási oldalának I. 1. 4.7. tételét zárolja mindaddig, míg a kerület által esetlegesen működtetett rádió ügy el nem dől.
10. A DMREK Tanácsa kéri a MORE Zsinatát, hogy a tulajdonában lévő Mátraházi Lelkészüdüdő használati és üzemeltetési jogát adja át a Dunamelléki Református Egyházkerületnek 60 évre. Az évtizedek óta elmaradt rekonstrukció pótlásának segítéséhez 100 millió Ft támogatást nyújtson. A Dunamelléki Egyházkerület vállalja az épület felújítását. A jelenlegi kb. 60 fős elhelyezést modernizált körülmények között biztosítja. Az objektum továbbra is az elmúlt évtizedekben kialakultak szerint lesz használható a MORE minden tagja, gyülekezete, megyéje, elsősorban pedig lelkészei számára, lelki, testi, szellemi megerősödésre, mint üdüdő és konferenciai hely.
11. Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul a Kálvin tér 9. sz.

ingatlan tulajdoni arányának 50-50 %-os megosztásához a Budapest-Északi Egyházmegyével és tudomásul veszi, hogy a Budapest-Északi Egyházmegye mint a Lónyay Utcái Gimnázium fenntartója, lemond az Egyházkerület javára a Temesvár u. 16. sz. ingatlan 32%-os használati jogáról. Az Egyházkerület pedig mint tulajdonos hozzájárul, hogy az Egyetem pályázzon az épület felújítására. Az ingatlan hasznosítását teljes egészében az Egyetem támogatásaként tartja nyilván.

12. Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul a kárpátaljai Beregszász-Bulcsú vízmű 2 000 000 Ft –os támogatásához, amennyiben Kárpátaljáról erre vonatkozóan szolgálati úton püspöki megkeresés érkezik. Ennek fedezete a költségvetés I. 8. 1. általános tartaléka.

13. Az Egyházkerületi Tanács 2006. költségvetés I. 5.6.1. pontjában szereplő orgonaalap terhére 10 000 000 Ft támogatást utal ki a Budapest-Fasori gyülekezet orgona felújítására.

8. ÉPÍTÉSI SEGÉLYEK

Előterjesztő: Fónagy Miklós

1. Az Egyházkerületi Tanács az építési segélyek elosztását a mellékelt táblázatban foglaltak szerint jóváhagyja:

Bács-Kiskunság:	12 000 000,- Ft
Budapest-Dél:	10 000 000,- Ft
Budapest-Észak:	8 000 000,- Ft
Délpest:	12 000 000,- Ft
Északpest:	12 000 000,- Ft
Tolna:	7 000 000,- Ft
Vértesalja:	9 000 000,- Ft
Összesen:	70 000 000,- Ft

9. AZ EURÓPA RÁDIÓ KHT. MEGBÍZÁSA FREKVENCIA-PÁLYÁZATRA, AZ EGYHÁZKERÜLETI ELNÖKSÉG FELHATALMAZÁSA AZ EURÓPA RÁDIÓ KHT-VAL VALÓ TÁRGYALÁSRA

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács megbízza az Elnökséget, hogy pályázzon egy budapesti rádió-frekvenciára, és ezzel kapcsolatban mind a frekvencia elnyerésének, mind a rádió-stúdió kialakításának előkészületeit tegye meg, és erről számoljon be az Egyházkerületi Közgyűlésnek.
2. A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács felhatalmazza az Elnökséget, hogy az Európa Rádió Kht-val tárgyaljon a kht-hoz való csatlakozás feltételeiről.
3. Az Európa Rádió Kht-val folytatott sikeres tárgyalások esetén a Dunamelléki Egyházkerületi Tanács megbízza az Európa Rádió Kht-t, hogy vegye át a Dunamelléki Egyházkerület Elnökségétől a frekvencia-pályázat feladatát.

10. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi diakóniai munkáról készített, összesített beszámolót.

- A 2004-es Egyházkerületi Közgyűlésen a 2. határozatban elfogadott diakóniai vasárnapot több egyházmegyében megtartották. Ezt a Diakóniai Bizottság számára jelezték, kérve, hogy az alkalmat azonos időben szeretnék megtartani, s ezt meghatározatni az egyházkerületben. Dunamelléki Egyházkerületi Tanács erre vonatkozó javaslata minden év szeptember utolsó vasárnapja.
- A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács javasolja a gyülekezeteknek, hogy a presbiterválasztásnál a gyülekezeti diakónia ügyével megbízott presbiternek lehetőség szerint olyat válasszanak, aki Istentől kapott szolgálatnak tekinti ezt a feladatot.
- A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács elfogadja a Lelkesi Szolidaritási Alap 2004. évi zárszámadását.

11. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta

- Az Egyházkerületi Tanács a jelentést elfogadja.
- A Tanács szorgalmazza az óvodai hitoktatás beindítását azokban a gyülekezetekben, ahol ez eddig nem történt meg.
- A Tanács nagyobb figyelmet kér a hitoktatás lehetőségeinek kiaknázására óvodás kortól felsőoktatási szintig szervezési szempontból, és körültekintőbb megoldásokat tartalmi szempontból.
- A Tanács felkéri a katechetikai bizottságot, hogy tekintse át teljes körűen a hitoktatói óradíjakkal kapcsolatos anomáliákat.
- Az Egyházkerületi Tanács megerősíti az egyházmegyei határozatokat abban a tekintetben, hogy hitoktatóinak – beleértve a lelkipásztorokat is – évente legalább egy katechetikai továbbképzésen kötelező legyen részt venni. Erről a hitoktatást végző bármely személy számon kérhető.
- Az Egyházkerületi Tanács felkéri Molnár Miklós nagytiszteletű urat felnőtteknek szóló konfirmációs munkakönyv megírására. A Tanács elkötelezi magát ennek mielőbbi megjelentetésére.
- Az Egyházkerületi Tanács elfogadja, hogy a Katechetikai Bizottság (az egyházmegyei katechetikai előadókkal kibővített csoportban) katechetikai munkánk hatékonyabb végzésének lehetőségeiről munkanapot tart, amelynek költségeire átcsoportosítja a technikai akadályok miatt elmaradó 2005. évi őszi konferencia fedezetét.
- Az Egyházkerületi Tanács felkéri a Zsinatot, hogy vizsgálja felül azt a döntést, amely szerint vallástanári ajánlással lehet hitéleti szakra jelentkezni, anélkül, hogy az illetékes lelkipásztor tudna róla.

12. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna

- Az Egyházkerületi Tanács elfogadja a gyűjteményi előadói jelentést a 2004. évről.
- A Tanács határozatot hoz arról, hogy a műemléki jelentés mellett a gyűjteményi kérdőíveket is összesíteni kell és gyűjteményi szakelőadói jelentés formájában, külön jelentésként kell az egyházkerületnek továbbítani.

- A Tanács határozatot hoz arról, hogy a gyűjteményi kérdőívekben szereplő „változás nincs” válasz csak akkor fogadható el, ha az egyházközségtől már legalább a 2003-ban először használt új kérdőíven teljes körű válasz érkezett az ott szereplő kérdésekre. Ahol ezt nem tették meg sem a 2003-as, sem a 2004-es évre vonatkozóan, ott a 2005-ös adatokkal, tehát 2006-ban kell kitölteni a kérdőívet teljes részletességgel.
- A Tanács határozatot hoz arról, hogy ismételten felkéri a canonica visitatio-t végzőket a gyűjteményi kérdőívek pontos kitöltésének és azok tartalmának gondos ellenőrzésére.
- A Tanács támogatja a Baranyai Egyházmegye azon kérését, hogy az egyházkerületi levéltár baranyai iratai kerüljenek át irategyesítés címén a Baranyai Egyházmegyei Levéltárba.
- A Tanács ajánlja, hogy a gyülekezeti könyvtárak könyv, kazetta, CD, DVD anyagának katalogizálásához vegyék igénybe a „Könyvtár” illetve „Kiskönyvtár” nevű ingyenes számítógépes nyilvántartó programokat.
- A Tanács ismételten ajánlja a gyülekezeteknek, hogy azon klenódiumaikat, irataikat és egyéb veszélyeztetett értékeiket, amelyeket nem tudnak a vagyon és a történeti/műtárgyi értéknek megfelelően őrizni, letétként helyezték el egyházmegyei, egyházkerületi gyűjteményeinknél. Selejtezés esetén ezen intézményeink szakmai segítségét vegyék igénybe.
- A Tanács határozatot hoz arról, hogy Sellyei Református Társegyházközség által Sellyén fenntartott Baranyai Református Egyházművészeti Kiállítás a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Múzeumának kiállítóhelyeként szerepeljen, kiállítási tárgyait saját leltárában nyilvántartsa, valamint hogy a múzeum a műtárgyvédelem és a szakmai felügyelet feladataiban eljárjon.
- A Tanács felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a gyülekezeti klenódiумok kezeléséről, gondozásáról készített útmutatót és a már meglévő könyvtári, levéltári segédleteket sokszorosítsa együttes megjelenési formában úgy, hogy az egyházkerület minden egyházközsége kapjon egy-egy példányt. Ezeket az esperesi hivatalok segítségével juttassa el az egyházközségekhez.
- A Tanács felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Múzeuma működési engedélyének véglegesítéséhez tegye meg a szükséges lépéseket restaurátor biztosítása formájában.

13. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Fónagy Miklós

- Az Egyházkerületi Tanács elfogadja az építési jelentést.
- A Tanács elrendeli, hogy a vizitációs jegyzőkönyv műemléki rovatából átvezessék a műemlék épületekről szóló beszámoló kérdéseit az építési fejezetbe.
- A Tanács megkéri az egyházmegyei építési előadókat, hogy – aki még nem tette – közöljék a számszerű adatokat.
- A Tanács elrendeli, hogy a vérteszaljai minta szerint készüljön táblázatos kimutatás egyházmegyénkénti bontásban az egyházi épületekről.

14. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szilágyi Sándor

1. A Tanács elfogadja a Média és Informatikai Bizottság jelentését.
2. A Tanács javasolja a gépek felméréséhez a „Winaudit” nevű ingyenes program használatát (letölthető a www.pxserver.com/WinAudit.htm-ről).
3. A Tanács javasolja az Egyházkerület Elnökségének, hogy keresse meg a forrásokat a számítógéppel nem rendelkező gyülekezetek részére hardver és szoftver csoportos beszerzésére, beleértve a nem jogtiszta szoftverek kiváltását és vírusvédő programok beszerzését is.
4. A Tanács a gyülekezetek figyelmébe ajánlja a helyi és regionális média megkeresését a gyülekezet életének fontosabb eseményeinek a megjelenítése érdekében.

15. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Baranyai Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Bács-Kiskunsági Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Budapes-Déli Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Budapest-Északi Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa nem fogadja el a Délpesti Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
6. A határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a Délpesti Református Egyházmege a számvizsgálói jelentést és az éves beszámolót pótlólag küldje be.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa nem fogadja el az Északpesti Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.

8. Az Északpesti Református Egyházmege e határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül terjessze be az egyházmege számvizsgálásával kapcsolatos jelentését, és csatolja hozzá az egyházkerületi közgyűlés határozatának megfelelő éves beszámoló számszaki adatait is.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa nem fogadja el a Tolnai Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
10. A határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a Tolnai Református Egyházmege a számvizsgálói jelentést és az éves beszámolót pótlólag küldje be.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Vértesaljai Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
12. A határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a Vértesaljai Református Egyházmege a számvizsgálói jelentést és az éves beszámolót pótlólag küldje be.

16. EGYÉB ÜGYEK

16/a Felmentési kérelem a 2005. évi II. Egyházi Törvény 58.§. (2) bekezdése alól

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Tanács megbízza és felhatalmazza Hörcsök Imre IB elnököt, hogy kérje be a kérelem tárgyában készült teljes jegyzőkönyvi anyagot. Továbbá kérjen írásbeli tájékoztatást arról, hogy szabályszerűen történt-e a presbiteri ülés a tekintetben, hogy a kérelem tárgyának határozat-hozatalakor volt-e egyházmegei küldött, aki a presbiteri ülés e tárgyponjtjában elnökölt.

16/b. Dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta könyvének felelős kiadói jogcíme

Előterjesztő: dr. Szabó István

Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul ahhoz, hogy dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta „Történelmi lecke” c. könyvében a Dunamelléki Református Egyházkerület szerepeljen felelős kiadóként.

16/c. Nagykovácsi ingatlan tulajdonjog bejegyzése

Előterjesztő: dr. Szabó István

Az Egyházkerületi Tanács jóváhagyólag tudomásul veszi a nagykovácsi 428. hrsz-ú ingatlan tulajdonjogának ajándékozás jogcímen történt bejegyzését a Nagykovácsi Református Missziói Egyházközség (2094-Nagykovácsi, Templom tér 7.) javára.

KÉRJÜK AZOKAT AZ AKTÍVAN SZOLGÁLÓ LELKIPÁSZTOROKAT,

AKIK ÁLLAMI NYUGELLÁTÁSBAN RÉSZESÜLNEK,

HOGY EZT A TÉNYT SZOLGÁLATI ÚTON JELENTSÉK

A REFORMÁTUS LELKÉSZI NYUGDÍJINTÉZETNEK.

KÖZGYŰLÉS – 2006. április

PÜSPÖKI JELENTÉS

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Talán szükségtelen megemlíteni, hiszen mindannyian figyeltünk rá, mégis jónak tartom, hogy püspöki jelentésemet a húsvéti örömhír elővételezésével kezdjem. Nemcsak azért szólok erről, mert néhány nap múlva a virágvásárnapi bevonulással kezdjük a nagyhetet, hanem azért is, mert a feltámadás ünnepéig elérkezve, az előttünk álló napokban is alkalmat ad Isten Szentlelke, hogy méltóképpen felkészítsük rá magunkat. A feltámadásról szóló bibliai beszámolókból ma azt a mozzanatot emelem ki, amely oly egységessé teszi a feltámadást észlelő tanítványi közösséget és minket is itt, a XXI. század elején. Ez a mozzanat ugyanarra a tanítványi életformára kötelez, amelyet az első tanítványokban látunk meg húsvét napján. Azt látjuk, hogy a feltámadott Jézussal való találkozás, illetve a feltámadás örömhírének szívig való elérése arra készíti, hogy újra keressük a tanítványi közösséget. Amikor húsvét hajnalán az asszonyok, akik egy temetés befejezésére készülődnek, az üres sírt találják, boldog örömmel futnak, hogy jelentsék azt a tanítványoknak. Szeretném, ha mindannyian éreznék: hangsúlyosan fogalmaztam így: az üres sírt találták, s nem pedig úgy: *csak* az üres sírt. Igen, gyakran így mondjuk: csak az üres sírt. Ám az asszonyok az üres sírt találták, ez pedig azt jelenti, hogy beteljesedtek a próféciaik, úgy lett, ahogy megjövendőtett, és beteljesedtek Jézus szavai is, úgy lett, amint Ő megmondotta. S aztán Péter és János. Ők is az üres sírt találták, s milyen igyekezettel térnek vissza a többiekhez! Majd húsvét délutánján az emmausi tanítványok. Beinvítják a „tájékozatlan” idegent, akiről azonban már útközben kiderült, hogy Mózeset és a prófétákat náluk igazabban ismeri, s ezek alapján úgy magyarázza nekik, ami történt, hogy csak azt mondhatják: gerjedezett a szívünk. És ők is, miután ráismernek feltámadott Urukra a kenyér megtöréséről, nagy igyekezettel futnak tanítványtársaikhoz, hogy beszéljenek, hogy velük együtt ujjongjanak. Nos, azóta is így van ez, aki a feltámadott Úrral találkozik, akinek szívéig elérkezik a boldog örömhír, hogy Ő él, az rögtön közösséget keres. Nem tévedünk, ha azt mondjuk: az egyház titkába látunk itt bele. Nem az összetartozás természetes emberi igénye, nem a hagyományok összetartó ereje, nem külső erők egymáshoz kényszerítő hatása, hanem a Feltámadott hívja életre az anyaszentegyházat, és pedig úgy, hogy az anyaszentegyház közössége azonnal evangélium-hirdető is lesz. Az egyház létesülésének alapja és célja egy és ugyanaz: maga Jézus Krisztus, az alfa és az omega. Az evangélium hirdetése által van a hit, és a hívők evangéliumot hirdetnek. A protestáns ortodoxia mára már sajnos elfeledett nagyszerű teológusai sokféle kifejezéssel próbálták az egyházat leírni. Például: az egyház a szentek közössége, a hívők gyülekezete, a választottak közössége, stb. A fentiek fényében nyugodtan mondhatjuk, hogy az egyház a feltámadást hirdető közössége is. S még egy vonatkozást hadd említsek meg. Mostani húsvéti ünnepünket számos olyan országos vagy akár világméretű esemény keretezi, vagy éppen számos olyan egyéni és családi történet kíséri, melyek kapcsán sokszor azt érezzük: ezek miatt nem felhőtlen az ünneplésünk. De nézzük csak! Az emmausi tanítványok a nagypénteki kereszthalál közvetlen közelségében vannak. S mindazt, amit ott tapasztaltak, még néhány évre visszamenőleg is ki tudják terjeszteni. Azt a különös idegent szinte ki is oktatják, mi dolog,

hogy ezekről mit sem tud. Úgy látják a Jézussal való együtt járásukat, a reményeiket, általában az életüket, ahogyan „normális ember” látja. Földközlelől, testközlelől, életközlelől. Azonban Jézus egy másféle szempontot iktat beszélgetésükbe, és ezt fontos hangsúlyozni: másféle szempontot, nem pedig új elemet. Nem azért korholja rest szívű tanítványait, mert nem vettek észre valamit (hogy is vették volna észre, hiszen szemük visszatartóztatott!), hanem azért, mert restek mindannak elhívésére, amit Mózes és a próféták megmondottak. Jézus ugyanarról beszél, amiről az emmausi tanítványok, de nem földközlelől, testközlelől, hanem Istenközlelől. Legyen szabad mostani időnk: anyaszentegyházunkat, a Jézussal való együtt járásunkat, a reményeinket, egyszóval egész életünket Isten-közlelől szemlélni, sőt határozottan Isten-közlelől szemlélni. Ez a második nagy títka a keresztyén anyaszentegyháznak, a húsvétot hirdető közösségének: ők a feltámadás valósága felől nézik azt, ami itt és most van. Csatlakozzunk ezek seregéhez! Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Jelentésemet ezeknek a megjegyzéseknek a fényében szeretném megtenni.

Közgyűlésünk tárgysorozata értelmében ma az egyházkerületi intézmények előző évről szóló jelentéseit tekintjük át. Ezért részletesebben szeretnék szólni ezen intézményekről, életükről és gazdálkodásuk, működésük feltételeiről. Ugyanakkor szeretnék újra kitérni a 2005. őszén lezajlott presbiteri tisztújításra is, valamit néhány olyan előttünk álló feladatra, amelyeket már korábbi gyűléseinken is szóba hoztam, de most újra szükségesnek tartom megemlíteni. Miután az egyházkerület által fenntartott intézmények jelentéseit idejében kiküldtük, ezek szöszerinti bemutatása szükségtelen. De néhány fontos megjegyzést ki kell emelnem a jelentésekből. Valamennyi jelentés egybehangzó megállapítása, hogy a 2005. esztendő nagyon komoly nehézségeket hozott minden olyan közfeladatot ellátó intézményben, mint amilyen Hittudományi Karunk, a Tanítóképző Főiskola, általános és középiskoláink és közgyűjteményeink, illetve szociális feladatokat ellátó intézményeink. A történelmi egyházak e hét elején fordultak újra az Alkotmánybírósághoz a megszorítások és a normatíva-csökkentések alkotmányosértő jellege miatt. A jelenlegi kormányzat folyamatosan hitéleti támogatásokról beszél, noha intézkedéseik első sorban nem az egyházakat sújtják, hanem ezen intézmények életében okoznak mérhetetlenül nagy károkat. Mérhetetlenül cinikus azt sugallni, hogy az egyházak úgymond kormányzati támogatás nélkül imádkozni sem tudnak, s még cinikusabb arra hatni, hogy a hitükből fakadó jó elvégzéséhez nincs szükségük anyagiakra. Míg azonban a helyzet orvoslását reméljük, meg kell oldanunk intézményeink gondjait. Mind az egyházkerületben, mind a Zsinaton immár két esztendeje komoly viták folynak arról, hogy milyen módon tudjuk a csökkenő anyagi erőnket úgy szervezni vagy átcsoportosítani, hogy a nehéz helyzetbe került közintézményeket megmentsük. Ezúttal is arra kérem közgyűlésünk minden tagját, hogy a maga körében és minden más módon járuljon hozzá intézményeinknek fennmaradásához. S természetesen, nem a pusztá fennmaradásról van szó, hiszen valamenyny intézményünk arra hivatott, hogy békében és egzisztenciális gondok nélkül alkosson minőséget mind a gondozás, mind a nevelés, mind a megőrzés, mind pedig a tudományos munka területén.

Szeretném külön kiemelni a Hittudományi Kar jelentését, melyben a Kar dékánja keresetlen őszinteséggel szól a nehéz anyagi helyzet mellett arról is, amely mindannyiunkat mé-

lyen érint. Ez pedig a lelkipásztor-képzés és az egyházi közösség kapcsolata. Az, hogy az egyházi közösség, vagyis lelkészeket fogadó gyülekezetek olykor kisebb-nagyobb elégedetlenséggel fogadják a lelkészképzés eredményét, vagy folyamatos mormogással kísérik a Hittudományi Kar munkáját, semmiben sem új jelenség. Már Kálvin levelezésében találunk utalásokat arról, hogy a genfi akadémián képzett lelkipásztorokkal elégedetlenek voltak a fogadó gyülekezetek. Ez egyáltalán nem baj, sőt, örvendoznünk kell azon, hogy gyülekezezeink jól képzett, hűségesen szolgáló és egészséges spiritualitású lelkipásztorokra tartanak igényt, s nem törődnek bele, ha másképp áll a helyzet. Ha jól emlékszem, teológus koromban számos esetben vetődött föl ugyanez a kérdés, és bizonyos vagyok benne, hogy a következő nemzedékek életében is ugyanígy lesz. Amikor 2005. év őszén a Hittudományi Kar 150 éves fennállását ünnepeltük, jól tudtuk ezt. Tehát nem ebben van a gond. Sokkal inkább abban, amit most két részre osztva említék meg.

Egyrészt ott van Hittudományi Kar és gyülekezetek mindennapos kapcsolata. Istennek hála, két esztendeje sikerült visszaállítanunk a spirituális intézményét, amely – bízom benne – termő vetés lesz, azzal is, hogy a teológus-napok régi szép hagyománya újra megerősödik, és a hittudományi hallgatók gyülekezet-tudata fokozódik. Csakis így is lehet ezt a kettőt együtt tartva vinni: legyen a gyülekezeteknek teológia-tudata, s a lelkészképző intézetben legyen a hallgatóknak gyülekezet-tudata, mert onnan jönnek, és majd oda kerülnek ki szolgálatra. Másrészt a Hittudományi Kar egyetemi rangjáról is szólni kell. Amikor a Teológiai Akadémia egyetemi rangot kapott, és ezzel alapjává lett a későbbi Károli Gáspár Egyetemnek, sokan remélték, hogy ezzel lelkészképzésünk színvonala is emelkedni fog, és sikerül olyan irányba fordítani a lelkipásztor-képzést, hogy az a XXI. század valóságának, a mára kialakult egyháztársadalmi valóságnak is megfeleljen. Nemrég mondotta egyik teológiai tanárunk: a mi problémánk az, hogy a XXI. századra képezzük a lelkipásztorokat a XIX. századi eszmények szerint. Nos, meggyőződésem, ha újra elevevé válik a *vocatio externa* gyakorlata, újra találkozni fog egymással a gyülekezetek mindennapos valósága és a lelkipásztor-képzés, – mely utóbbi így kétségtelenül átalakul, és a lelkészképzés általános elemei mellé, olyan speciális képzést is beiktat, amely a lehetővé teszi egyházunk számára a tehetség és elhívás mértéke szerint a különböző képességekkel való tervezést is. Klaus Douglass újabban megjelent könyvében arról beszél egy helyen, hogy tudomásul kell vennünk, hogy nem minden lelkipásztor olyan rétor, kinek igehirdetése lenyűgözné a hallgatóságot. Ezért azt javasoljuk, hogy az ilyenek érék be tízperces prédikálással, s az istentisztelet többi részét liturgiai elemekkel színesítsük. Véleményem szerint meglehetősen veszélyes ez a javaslat, mert felbontja egyházunk hitelvi és liturgiai egységét, s teljes egészében a lelkipásztor képességeihez formázza a gyülekezetet. Kálvin mondásával: ez a gyógyszer veszedelmesebb, mint a betegség. Végzetes lenne az egyházat szolgálói képességéhez igazítani, ahelyett, hogy megalapozó küldetését tartanánk szem előtt. Inkább azon kellene sokat töprengenünk, hogy miképpen irányítsuk, terelgessük a lelkész jelölteket különböző típusú szolgálatok felé a már hallgatói korban mutatkozó képességeik alapján.

Ide tartozik a lelkipásztorok továbbképzésének ügye is. Nemcsak azért kell erről itt szólnunk, mert a már szolgálatban álló lelkipásztorokra nézve is igaz, sőt, rájuk nézve még inkább igaz, hogy a kibontakozó képességeik szerint kellene szolgálataikat specifikálni, hanem azért is szólnunk kell erről, mert a lelkipásztorok továbbképzésének ügye régóta pangó ügy. Szívesebben mondtam volna így: régóta vajdú ügy. De ez utóbbi túl sokat ígérő megállapítás volna a valóságos helyzethez képest. Egyházkerületünk közgyűlésének korábbi határozatai értelmében hozzáfogtunk a továbbképzés kiépítéséhez. Korábbi püspöki titkárunkat, Szabó Gabri-

ellát kértük fel, hogy a más egyházkerületekben és a más egyházakban folyó továbbképzés tapasztalatait gyűjtse össze, és a Dunántúli Egyházkerületben megindult továbbképzés szempontjait is figyelembe véve készítsen konkrét tervezetet. Kerületünk missziói és tanulmányi bizottsága összevont ülésen tárgyalta meg dr. Nagy István alapos előterjesztését. Ugyanakkor minden dunamelléki lelkipásztorunk megküldtünk egy kérdőívet, amely a továbbképzés szerkezetével és tartalmával foglalkozott. Istennek hála, nem kísérte teljes közömbösség, a kérdőívet meglehetősen jó eredménnyel küldik vissza lelkipásztoraink. Némelyik egyházmegyéből a lelkészek némelyikből 10 %-a, némelyikből több, mint a fele. Azért mondom, hogy ez jó eredmény, mert úgy tűnik, a közömbösség jege mégiscsak megtört. Tisztelettel kérem közgyűlésünket, adjon felhatalmazást a teljes program megalkotására, és a továbbképzés beindítására ez esztendő őszétől. Mivel a dunántúliak már jó tapasztalatot szereztek, s mivel közösen érdemes ezt a munkát végezni, javaslom, hogy a Dunántúli Egyházkerülettel közösen alkossuk meg ezt a programot. A törvényi rendezés valóban várat magára, de talán nem sokáig, hiszen Zsinatunk napirendjére tűzte egy, a lelkészekről szóló törvény megalkotását, melynek bizonyos a továbbképzés is része lesz. Tehát kérem tisztelettel egész közgyűlésünk támogatását ehhez a fontos üggyhöz.

Csak megemlítem, részletezni ezúttal nincs mód, hogy a gyülekezeti munkások képzésének ügye is megoldandó feladat, s erről is több bizottsági tanácskozást folytattunk, s remélhetőleg ennek különböző módozatai is közgyűlésünk elé kerülnek. Ez utóbbit az is sürgetővé teszi, hogy a tavalyi tisztújítások számos új presbitert választottak, kiknek képzése, szolgálatba állítása elsősorúan fontos feladat. Ebben mindig nagy segítségül volt a Presbiteri Szövetség, illetve a Szövetség különböző szintű szervezetei, ám meggyőződésem, hogy ezt is legalább kerületi, de igazán jó esetben országos üggyé kell tennünk. S ha már a presbitériumi tisztújításnál tartunk, e helyről is köszöntöm szeretettel az újonnan és újra megválasztott presbitereket.

Nem könnyű időszak a mostani, helytállásuk, példaadásuk, szolgálatuk meghatározóan fontos. Egyházunkat és általában az európai kereszténységet számos helyről éri támadás, vagy éppen tovább folynak azok az akár több száz éves szekularizációs és antiklerikális törekvések is, amelyek az egyház társadalmi közösségi hatását igyekeznek gyengíteni. Ide tartozik a mostani országgyűlési választások kapcsán kibombantott ál-vita arról, hogy vajon teljességgel magánügy-e a kereszténység, vagy volna azért mégis valami közösségi vonatkozása is. Azért mondtam, hogy ez ál-vita, mert nélkülünk zajlik, és szándéka szerint azokat az erőket akarja mozgósítani, amelyek számára mindig kedves muzsika, ha keresztény-ellenes hírokat pengetnek. Ugyanide tartozik az a támadás is, amely egyházunkat az iszlám világot fellobbantó Mohamed-karikatúrák ügyében érte. Igen, a mi egyházunkat érte támadás, nem tévedés, amit mondok. Amikor az iszlám országokban egyre nagyobb méreteket öltöttek a tüntetések, sőt egyre durvábbá váltak, és emberi életet is követeltek, úgy tűnt, hogy az előbb karikatúra-ellenes, majd Dánia-ellenes, majd Európa-ellenes hangulat keresztény-ellenességbe fordul. Nemcsak az iszlám világban, hanem Európában is egyre többen kezdtek arról beszélni, hogy nem a szólás- és véleményszabadság a tét, hanem a Mohamed-karikatúrák és azok elleni tiltakozás valamiféle vallási háborúság előszelét jelenti. Ekkor Zsinatunk kommunikációs osztálya nyilatkozatot bocsátott ki, amelyben egyházunk közvéleménye számára próbálta tisztázni, hogy az ilyen beállítás merő tévedés. A nyilatkozat ügyetlen megfogalmazásai okán számos baloldali médium vert egyre nagyobb habot, s végül leszögezték, hogy a református egyház maga sem más, mint iszlámista alakzat. Ez a neveléses felvetés nem is érdemelne szót, ha megint nem választási időszak lenne, ha nem lenne vita az egyházi közszolgálat nor-

matívái körül, s ha nem kellene azt gondolnunk, hogy egyház-ellenes hangulatot akarnak szítani. Azt csak fájlalni tudom, hogy mindeközben egy református lelkipásztor egy tömeggyűlésen arról prelegált, hogy magyar Hamaszt kell alakítani. Erről sem szólnék külön, hiszen tudjuk: bolond libból bolond szél fúj, de tisztázzuk, ezt a felszólítást nemhogy komolyan nem vesszük, hanem teljes egészében betegesnek tartjuk. Gondolkozzon csak el mindenki, milyen különös, már-már megható, hogy választási időben a liberálisok rögeszmés rögtönítelői és a palástos provokátorok mindig egymásra találnak, – az egyik bogáncs, a másik kóró.

Végezetül hadd szóljak arról is, hogy a 2005. esztendőben egyházkerületünk igen szépen vizsgázott a testvériesség és a szolidaritás területén. Kerületünkben több ízben is igen komoly adakozás folyt árvíz sújtotta testvéreink megsegítésére. Csak hálás lehetek azért, hogy az egyébként súlyos anyagi gondokkal küszködő gyülekezetek megnyitották szívüket és készek voltak a rászorultaknak segítséget nyújtani. Az adományok eljuttatása azonban nem volt mindig zökkenőmentes. Sokszor az akadályozta a gyors célba juttatást, hogy nem voltak megfelelő információink és kapcsolataink. Időnként a visszaigazolások is akadoztak, bár az utóbbit nagy eltökéltséggel megköveteltük mindenhonnan, hogy az adakozóknak becsülettel el tudjunk számolni. Ezek a tapasztalatok is arra készíthetnek, hogy szervezzük meg és hozzuk létre azt a nevében is református segélyszervezetet vagy szeretetszolgálatot, amely folyamatosan és szükség szerint is képes a Kárpát-medencében (legalább a Kárpát-medencében) ezt a szolgálatot ellátni. Tisztelettel kérünk felhatalmazást közgyűlésünkötől, hogy az elnökség megvizsgálja egy olyan szervezet létrehozásának lehetőségeit, akár alapítványi vagy közalapítványi formában, amely nyitott minden csatlakozni szándékozó református egyházi testület számára, és kész és képes erre munkára. Örömmel jelzem, hogy az Erdélyi Egyházkerület már komoly érdeklődést mutat egy ilyen segélyszervezet felállítására. Egyúttal kérem Közgyűlésünk valamennyi tagját is, hordozzuk imádságban országunkat a mostani árvízveszély idején, legyünk készek, ha szükséges közmunkával, szervezéssel, és adományokkal is segíteni bajba jutott honfitársainkat – ma még itt a Duna mentén, s a hírek szerint, hamarosan a Tisza vidékén.

Hadd szóljak még 1956-ról is. Mint arról őszi közgyűlésünkön is beszámoltam, a Református Világtalálkozó utórendezvényeként ősszel a Ráday Kollégiumban és a Kálvin-téri templomban tartunk megemlékezéseket. Ennek szervezésére megalakult egy Emlékbizottságemlékbizottság, mely hamarosan a végleges programot is megalkotja. Arra kérek mindenkit, hogy október 21-22-ét jegyezze elő, ekkor lesznek ünnepeink. Ugyanakkor megismétlem, amit körlevelemben kértem: minden egyház-köztség szervezzen megemlékezéseket, akár oly módon is, hogy az egykori egyházközségi presbiteri határozatokat, jegyzőkönyveket felidézi, vagy úgy, hogy megemlékezik azokról a lelkesekről és egyháztagokról, akik szerepet játszottak 1956-ban. A nyári magyar református világtalálkozó programja elkészült, és a gyülekezetekhez eljutott. Jó szívvel ajánlom mindenki figyelmébe, vegyünk részt, erősítsük a testvéri közösséget. Ennek kapcsán sajnálattal szólok arról, hogy a Magyar Református Világszövetség több ízben nyilatkozta ki kizárólagos rendezési jogát, noha a megelőző években jelét sem láttuk, hogy a 20052006. évre bármilyen programmal készülne. A legutóbbi egyházkerületi közgyűlésen pedig vita volt az úgynevezett tagdíjunk ügyében. Akkor azt mondtam, hogy előbb szeretném tisztán látni a Világszövetség tavaly augusztusban Pápán elhangzott megnyilatkozásait. Merthogy, minden vitát lezárva és minden ellentétes, a Tanácsülésünkön elhangzott állítás cáfolandó, a Világszövetség bizony ülésezett Pápán, s elnöke a Dunamelléknek is megküldte jelentését. Szomorú dolgok vannak benne. Nem tehetünk mást, várjuk a tisztas hangvételt és az együttműködésre való készségeit.

A Kárpát-medencei Generális Konventtel kapcsolatban két eseményről szeretnék beszámolni. Március elején Kárpátalján jártunk, részben a nyári világtalálkozó programjának véglegesítése tárgyában, részben a Kárpátaljai kárpátaljai reformátusok azon döntése felől tájékozódni, amelynek értelmében megfosztják a lelkeszi szolgálat jogától a nőket. Ez utóbbi számos, mély problémát takar – egy folyamatosan morzsolódó, identitását kereső kicsiny egyház rettenetes küzdelmét, egykor életteli kegyességek csontkeményre szikadását, a református teológia racionalista típusú, ítélkező vonulatának előretörését. Bánattal mondom, nagy felelősségünk van abban, hogy e kérdésekben eddig magukra voltak hagyva, de készek vagyunk további beszélgetésre, tisztázásra. Erre is kérek mindenkit, a legnagyobb hiba lenne most magukra hagyni őket, még ha vannak is közöttük olyanok, akik alig várják, hogy ez bekövetkezzék.

A ránk következő szeptemberben Magyarországon tartja konferenciáját a nyugat-európai református egyházi vezetők közössége. Az a felismerés vezeti ezt az összejövetelt, amit – nyugodtan mondhatjuk, tőlünk tanulták –, hogy ti. egyházaik képviselőit a választott és felelős egyházvezetők kezéből kiengetni, alacsonyabb szintű egyházi adminisztratív dolgozókra, egyesületi képviselőkre bízni kockázatos és sokszor semmit termő dolog. Szívesen látjuk őket, s szívesen tanulunk tőlük mi is. A helyzetünk, amúgy nem rózsás, már mint mi magyarok helyzete. Eme nagyreményű testület számos tagja mindössze annyit tud Magyarországról, hogy a rendszerváltás legnagyobb hőseit akarták köszöntőre fogni – kit mást, mint Horn Gyulát. Nos, csak hát így tessék a ránk következő vasárnap a kétszer bepecsételt szavazólapon döntést tenni!

Ezekért is ajánlom mindenki figyelmébe dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta könyvét, amely nemrégiben jelent meg „Történelmi lecke” címen. E könyv most itt, közgyűlésünkön is megvásárolható. Ez a munka történelmi alaposággal veszi sorra a Magyarországi Református Egyház külső és belső nyomorúságát a kommunizmus idősza alatt, számos olyan területet is feltárva, amelyeket eddig csak úgy futólag említettünk meg. Jól bizonyosodik, hogy a kommunizmus az egyházakat mindvégig megsemmisítendő ellenségnek tekintette, és a durva felszámoló lépésektől kezdve a legfinomabban bensőségesített hazugságokon át a minden módon lejárató és beszűkítő manőverekig mindig mindent ennek a célnak rendelt alá. Fájdalmas olvasmány ez a könyv, de ebben az esetben olyan orvosságról van szó, amely sok-sok illúzióból kigyógyíthat bennünket.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Jelentésemet azzal zárom, aminek elől kellett volna állnia, ám szándékosan hagytam a végére. Hálásak vagyunk a Baranyai Egyházmegyének, hogy az egyházmegye gyönyörű iskolájában tarthatjuk közgyűlésünket. Szimbolikus ez. Magában hordozza azt a feszültséget, amit egész egyházunk hordoz. A Baranyai Egyházmegye története az elmúlt 100 esztendőben az összeomlás és az elfogyás története – legalábbis sokak szerint. Valaha itt több mint 100 virágzó gyülekezet volt. Ma harminc–egynéhány anyaegyházköztség van. Mindazáltal ez az egyházmegye tartja számon még mindig a legalaposabban a reformátusokat. Gondozza őket nagy-nagy hűséggel a fogyó szórványokban. És ez az egyházmegye alapított itt, Pécssett református kollégiumot és iskolát, mintegy jelezve a megújulást. Köszönjük, hogy ennek a nagy változásnak, az élő reménynek most mi is tanúi lehetünk. Isten áldja meg az itt folyó munkát, a nevelést és a tanítást. Legyen Krisztus egyházának bőségesen termő veteményeskertje ez a hely. Buzdítson bennünket arra, hogy magunk körében, gyülekezetében, szolgálati helyén, a sorvadás megannyi nyomasztó jele közt mégis megtaláljuk azokat az isteni forrásokat, amelyek mellett újra fölsarjad az élet.

HATÁROZATOK

7. LEMONDÁS ÉS VÁLASZTÁS PÜSPÖKI TITKÁRI TISZTSÉGRE

Előterjesztő: Varga László

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja Szabó Gabriella lemondását, megállapítja, hogy a püspöki titkári tisztség megüresedett, ezért erre a tisztségre elrendeli a választást.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja Kardos Ábel jelölését a püspöki titkári tisztségre.

9. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. A DMREK közgyűlése megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, külön is Isten közelsége valóságának átélésre hívó nagyon időszerű húsvéti üzenetét.
2. A DMREK közgyűlése egyetért és támogatja a történelmi egyházak lépését, amellyel az Alkotmánybírósághoz fordultak a kormányzati kezdeményezésű, egyházakat sújtó diszkriminatív intézkedések ellen.
3. A DMREK közgyűlése felhívja a kebelbeli gyülekezeteket arra a felelősségre, amelyet meg nem szűnő könyörgésben és felelős áldozathozatalban kell hordozniuk, felépült intézményrendszerünk fennmaradásáért, működésük zavartalanságáért.
4. A DMREK közgyűlése kifejezi készségét, és ugyanakkor kívánságát és elvárását arra nézve, hogy a KRE HTK a gyülekezetek, a MRE szolgálatára felkészített, és arra alkalmas lelkészekkel segítse képezni a teológus ifjúságot. Azokat pedig, akikről kiderül, hogy nem a Szentírásból felismert református hitelveink és magyar református egyházunk történelmi hagyományaink szellemében kívánják végezni szolgálatukat, szeretettel, de határozottan irányítsák más pályára. Nem lehet megengedni, hogy ez a gyülekezetekben derüljön ki, és a gyülekezeteknek kelljen szembesülni szolgálatra alkalmatlanságukkal. Ennek már felkészülésük során ki kell derülnie. Kéri a VI. éves képzésre vállalkozó lekipásztorokat és gyülekezeteket, hogy tekintsék ezt felelős szolgálatnak, a VI. éves hallgatóknak valóban gyülekezeti tanulás lehessen ez az év.
A Közgyűlés köszöni a spirituális és a munkáját segítők szolgálatát, és kér mindenkit, segítsék, hogy a hittudományi hallgatók gyülekezet-tudata fokozódjék, és legyen a gyülekezeteknek teológiai-tudata.
5. A DMREK közgyűlése feltétlen szükségesnek tartja a lelkésztovábbképzés felelős és intézményes megszervezését. Üdvözli ennek a munkának felelősét, a tanulmányi titkárt. Felkéri az Elnökségét, hogy az őszi közgyűlésig készíttesse el ennek szabályrendeleti formáját, együttműködve a Dunántúli Egyházkerülettel, úgy, hogy már az ősszel ez elindulhasson. Ugyancsak kéri a Zsinat Elnökségét, hogy a lelkészek jogállásáról készülő törvénybe foglalva terjessze ki ennek kötelezettségét a MRE minden lelkészére.
6. A DMREK közgyűlése szeretettel köszönti a megújított presbitériumokat, az újonnan választottakat kéri, kap-

csolódjanak felelősen a gyülekezetük szolgálatába, az új-raválasztottak pedig erősödjenek elhívásuk bizonyosságában. Azon presbitereknek pedig, akik több évi, esetleg több évtizedben mérhető szolgálat után letették ezt a tisztséget, megköszöni eddigi hűségüket, és kéri, legyenek továbbra is szolgáló tagjai gyülekezetüknek.

7. A DMREK közgyűlése az előttünk lévő választásokon való részvételre, felelős döntésre hív és biztat minden egyháztagot. Úgy éljenek állampolgári jogaikkal, és kötelességükkel, hogy vizsgálják meg ne csak a szavakat, melyeket a kampány idején bőven hallani, hanem az egyes politikai erők ideológia hátterét és eddigi tetteit is.
8. A DMREK közgyűlése kéri a gyülekezeteket, hogy amint az elmúlt évben bizonyosságát adták áldozat- és segítőkészségüknek az erdélyi és a délvidéki árvíz idején, tegyék ezt meg most is a jelenlegi nehéz árvízi helyzetben. Ugyanakkor a felhatalmazza az Elnökséget, vizsgálja meg egy olyan segítő szervezet létrehozásának lehetőségét, amely nyitott lehet arra, hogy csatlakozzanak hozzá más egyháztestek is, és alakuljon ki végre egy Magyar Református Segélyszolgálat.
9. A DMREK közgyűlése megerősíti az Elnökség azon szándékát és eddigi lépéseit, amelyek arra irányultak, hogy a Magyar Református Világtalálkozó utórendezvényeként kerületünk legyen a rendezője az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója központi ünnepségének. Ennek időpontja október 20. és 21. Ugyanakkor felhívja minden kebelbeli gyülekezet figyelmét a helyi megemlékezések megszervezésére, a fellelhető korabeli dokumentumok, presbiteri jegyzőkönyvekben foglaltak összegyűjtésére.
10. A DMREK közgyűlése imádságos és aggódó szeretettel figyeli a kárpátaljai egyháztesten belül megindult, számunkra megdöbbentő és érthetetlen, tan- és egyházi rendbeli vitákat, eseményeket. Isten adja meg a józanság és az egység lelkét ott élő magyar református testvéreinknek.
11. A DMREK közgyűlés köszöni dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta „Történelmi lecke” című munkáját. Mindannyiunknak szükségünk van rá, hogy végre józanul nézzünk szembe a kommunizmus egyházunkat sújtó tetteivel. Ebben segít és igazít el ez a munka.
12. A DMREK közgyűlés megköszöni a Baranyai Egyházmege és a Pécsi Református Kollégium vendégszeretetét, amellyel helyet biztosítottak mai közgyűlésünknek. Isten áldja meg a kollégium és az egyházmege minden jó szolgálatát.

10. BESZÁMOLÓ AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Varga László

A Dunamelléki Református Egyházkerület a 2006. január 30-án tartott Egyházkerületi Tanács munkájáról szóló beszámolót elfogadja, a hozott határozatokat tudomásul veszi. A Tanács határozatainak közzétételét elrendeli a Dunamelléki Közlemények következő számában.

11. ÚJ TISZTSÉGVISELŐ ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László

A Közgyűlés megállapítja, hogy Kardos Ábel püspöki titkár az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

12. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÁMVEVŐ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a zárszámadásokat elfogadja.
2. Felkéri a Székely József Református Általános Iskola vezetését, hogy egyszerűsített éves beszámolója előző évi adatainak adminisztratív javítását végezze el (részadatok leírása).
3. A hiányzó könyvvizsgálói jelentéseket a vizsgálatok elvégzését követően az érintettek az Egyházkerületi Számvevőhöz juttassák el.

13. INTÉZMÉNYEK 2006. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Óvoda 2006. évi költségvetését **18 055** e Ft bevételi és **18 055** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2006. évi költségvetését **397 787** e Ft bevételi és **397 787** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Székely József Általános Iskola 2006. évi költségvetését **48 682** e Ft bevételi és **48 682** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2006. évi költségvetését **1 525** e Ft bevételi és **1 525** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tahai Konferencia Telep 2006. évi költségvetését **33 285** e Ft bevételi és **33 285** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Ráday Gyűjtemény 2006. évi költségvetését **66 477** e Ft bevételi és **66 477** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.

14. JELENTÉS A KGRE HITTUDOMÁNYI KARÁRÓL

Előterjesztő: dr. Békési Sándor

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KGRE Hittudományi Karáról szóló jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja, hogy a KGRE Hittudományi Kara által a mindenkor V. évfolyamos teológus- és vallásstanár hallgatókról készített úgynevezett *Személyi javaslatot* a Dunamelléki Egyházkerület vezetősége, illetve a fogadó egyházközség vagy intézmény figyelembe veszi a hallgató elhelyezésénél illetve alkalmazásánál.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja, hogy éves költségvetésében külön pénzüsszeget fordít és különít el a KGRE Hittudományi Kar könyv- és jegyzet kiadásainak

támogatására, amely összeget a költségvetést megelőzően a Dunamelléki Egyházkerület vezetőségéhez benyújtott kiadványkéziratok, illetve azok színopszissai alapján határozza meg.

15. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a KRE-TFK működéséről szóló jelentést elfogadja.
2. A Főiskolai Kar köszönetét fejezi ki az Egyházkerületünknek az építkezéshez nyújtott anyagi segítségért, és a következő esztendőben végzendő munkálatok befejezéséhez még további segítséget remél.

16. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: dr. Berecz Ágnes

1. Az Egyházkerületi közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2005. évi munkajelentését.
2. A Ráday Gyűjtemény köszönetét fejezi ki az Egyházkerületnek anyagi segítségéért.

17. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: Édes Árpád

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkesi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében történt előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Főtiszteletű Elnökséget, hogy még ebben a tanévben körlevélben hívja fel a kebelbeli gyülekezetek és középiskolák figyelmét az Egyetemi Gyülekezet közösségére, az általa kínált lehetőségekre, különös tekintettel a vidékről érkező, lelki ott-hont kereső egyetemista és főiskolás fiatalokra.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 13-i, nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapestben nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Valamint felkéri a Főtiszteletű Elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 13-i, évkezdő istentiszteletet jelenlétükkel tiszteljék meg és kezdjék közös imádsággal és Szentlelkért való könyörgéssel az új tanévet.

18. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI FENNTARTÁSÚ KÖZOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKRŐL

Előterjesztő: Madarász Imréné dr.

1. A közgyűlés a beszámolót elfogadja.

2. A közgyűlés felhatalmazza az Elnökséget, hogy saját mérlegelési hatáskörben döntsön lehetőleg az I., II. vagy XII. kerületben lévő iskolaépület vagy működő iskola át vételéről. Ez utóbbi esetben ez együtt járna a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola szerkezeti változtatásával.

19. JELENTÉS A KRE GYÖKÖSSY INTÉZETÉRŐL

Előterjesztő: Tóth János

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkészeket és gyülekezeti tagokat, éljenek az intézet által kínált kurzus és képzési lehetőségekkel.

20. EGYÉB ÜGYEK

- a. Felmentési kérelem a 2005. évi II. Egyházi Törvény 58.§. (2) bekezdése alól

Előterjesztő: Hörcsök Imre

(Szavazás alapján:) Az Egyházkerületi Közgyűlés **dr. P. Tóth Béláné** igazgatónak megadja a mentesítést a 2005. évi Egyházi Törvény (Közoktatási törvény) 58.§. (2) pontja alól.

- b. Tájékoztatás a szentmártonkátai általános iskola fenntartói kérdéséről

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Szentmártonkátai Székely József Református Általános Iskola mint 8 osztályos intézmény megfelelően kiépült. A működéshez szükséges tárgyi feltételekkel rendelkezik, ezért a fenntartó státusza a DREK-től a területileg illetékes szintre, a helyi egyházközösséghez kerüljön a következő megkötésekkel:
2. A fenntartó (Szentmártonkátai Református Egyházközösség) hozzon létre igazgatótanácsot, amelynek elnökét az egyházmege delegálja. Az egyházközösség az eszközfejlesztésre vállalt kötelezettségét 2008-ig fenntartja és en-

nek anyagi terhét vállalja. Fenntartói váltás időpontja: 2006. augusztus 1.

- c. Egyházközösségek minősítése

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Bács-Kiskun-sági Református Egyházmege határozatát, amellyel kiemelt egyházközösségé nyilvánította **Dunavecse, Kecskemét, Kiskunhalas, Kunszentmiklós, Szabadszállás, Tiszakécske** gyülekezeteit.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmege 3/2006-02-09 sz. határozatát, amelyben a **Medinai** Missziói Egyházközösséget leányegházzá alakította és Kölesd anyaegházközösséghez csatolta.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Tolnai Református Egyházmege 6/2006-02-09 sz. határozatát, amely szerint **Tamási** missziói egyházközösség maradt.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmege Közgyűlésének 4/2006-02-09 sz. határozatát, amelyben a **Nagyszokolai** Missziói Egyházközösséget anyaegházközösségé alakította.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmege Közgyűlésének 5/2006-02-09 sz. határozatát, amelyben **Tengelic** anyaegházközösséget missziói egyházközösségé alakította át.

- d. Jelentés a Mátraházi Lelkészüdüdő ügyében

Előterjesztő: Varga László

- 1A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Lelkészüdüdüőről szóló beszámolóét jóváhagyólag elfogadja.
- 2A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az üdüdü felüdüdüásával és üzemeltetésével az Egyházkerület Székházát bízza meg.
- 3A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a MRE Zsinata és a Kerület közötti megállapodást jóváhagyólag tudomásul veszi és megerősíti.

Közgyűlés a Pécsi Református Kollégiumban

Az egyházkerületi közgyűlés áprilisi üdüdüét a Pécsi Református Kollégiumban tartotta. Az üdüdüvaron felállított haranglábat az üdüdü előtt szentelte fel Szabó István püdüdüpök.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2006. április

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szilágyiné Szemők Andrea – Vajslóról távozott
2. Balogh László Barna – helyettes lelkész – Magyarbóly
3. Németh Norbert – Csányoszró – helyettes lelkészből megválasztott lelkész

BÁCS-KISKUNSÁG

SZÜLETETT:

1. Hunor – Balázs Hajnalka szentkirályi h. lelkész első gyermeke
2. Júlia – Faragóné Bencsik Dóra helvéciai lelkész nő és Faragó Attila második gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Kovács Gergely – Pesthidegkútra Budáról

SZÜLETETT:

Zsombor Viktor – György Attila albertfalvi lelkész második gyermeke

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Balog Zoltán – Bp-Németajkú Egyházközség – országgyűlési képviselőjelöltsége miatt felfüggeszti lelkészi szolgálatát

NYUGDÍJBA MENT:

dr. Buday Péter – Békásmegyér

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sáfrány Zoltán – Bugyiról más kerületbe távozott
2. Thuróczy István – Tököl-Halásztelekre Gyuláról
3. Barta Károly – Bugyira Gyónról

4. Fekete László – Örkényből Gyónra
5. Ágoston Géza – Pánd – helyettes lelkészből megválasztott lelkész

ELHUNYT:

† Vörös János lelkipásztor 37 éves korában

SZÜLETETT:

1. Panni – Makay László és Burkus Erika nagykátai lelkész házaspár második gyermeke
2. Réka Damarisz – Balogh László Levente dabi lelkész harmadik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csákány Tamás – Érdliget
2. Szaszák Imre – Veresegyházról Törökbálintra
3. Kiss Tamásné Mikolai Agnes – Szigetmonostor
4. Boros Péter – Budahegyvidékről Budakeszire

TOLNA

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szalkai Lajos – Kajdacsról
2. Hentes László – Nagyszokolyról

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

1. Sámuel Kristóf – Gottfried Richárd alap-alsószentiváni lelkész harmadik gyermeke
2. Bíborka Réka – Szabó Ferenc mányi lelkész és Popovics Adrienn vallásánár első gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK

† dr. Bajusz Ferenc teológiai tanár
† Kolozsváry Kiss László volt kerekegyházi lelkipásztor
† Egri Miklós Előd ny. esperes
† Lénárt László
† Róka Lajos
† dr. Vincze Ferenc

Kántorképző Tanfolyam Dunamelléken

A Dunamelléki Egyházkerület Kántorképző és Kántortovábbképző Tanfolyamot rendez **2006. július 9-29-ig** Budapesten az Egyházkerület Székházában.

Jelentkezés: május 20-ig a következő címen: Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza **1092 Budapest, Ráday u.28.** (a borítékra írják rá: Kántorképző Tanfolyam).

A jelentkezéshez csatolandó: rövid önéletrajz, lelkeszi ajánlás, háziiorvosi igazolás, („községbe mehet”), felbélyegzett és megcímzett válaszboríték.

Részvételi díj: 35 000 Ft (határontúliaknak kedvezményesen, a kedvezmény mértéke egyéni elbírálás szerint), amelyet a tanfolyam első napján kell befizetni (az összeg tartalmazza a reggelit, ebédet, vacsorát, szállást és tandíjat).

Először jelentkezők a Református Énekeskönyv következő énekeinek első verseit tanulják meg kívülről:

23, 25, 42, 65, 66, 84, 89, 90, 134, 135, 164, 165, 167, 210, 225, 226, 254, 264, 274, 299, 315, 316, 326, 341, 345, 370, 390, 460, 463, 511.

További információk:

telefonon: 06-70-23-63-480, Gyülvézi Beáta.

e-mail: ref.kantorkepzo@freemail.hu

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2005-ben

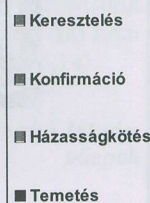
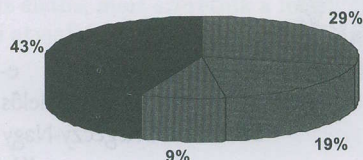
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés		
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.
Baranya	119	122	241	81	110	191	10	72	82	250	231	481
Bácskiskunság	319	297	616	219	299	518	44	130	174	483	442	925
Bp-Dél	379	364	743	180	177	357	99	232	331	509	636	1145
Bp-Észak	377	427	823	175	209	388	87	177	264	658	797	1455
Délpest	536	541	1077	355	423	778	93	161	254	832	765	1597
Északpest	391	342	733	217	261	478	79	131	210	450	439	889
Tolna	124	128	252	70	95	165	22	41	63	170	192	362
Vértesalja	165	188	353	127	155	282	37	61	98	268	242	510
Összesen	2410	2409	4838	1424	1729	3157	471	1005	1476	3620	3744	7364

FORRÁS.

Egyházmegyék összesítése az egyházközségek adatszolgáltatása alapján.

KÉSZÍTETTE:

Kardos Ábel 2006-04-21

MI ATYÁNK IMAKERT

Művészetek Völgye

Öcs

Parókia udvar

2006. július 28 – augusztus 6.

Idén nyáron a Művészetek Völgye programsorozat keretében valósul meg a budapesti teológusok által már a 2005-ös debreceni Csillagponton is nagy sikert aratott „MI ATYÁNK IMAKERT” felállítása, melynek célja, hogy segítsen jobban megértetni

Jézusnak a tanítványoknak tanított alapimádságának lényegét, üzenetét.

A Mi Atyánk kiállítás egy interaktív, azaz „élő” kiállítás, melynek célja, hogy az imádság egyes gondolatait közelebb hozva, átélhetővé, s ez által megjegyezhetőbbé tegye

a keresztyénség közös kincsét. Hisszük azt, ha valaki végig „éli”

a kiállítást, máshogyan fogja elmondani az imádságot, mint korábban.

Hiszen amit átélünk, megérintünk, megtapasztalunk, az jobban a részünké válik, mint amit csak hallunk és befogadunk.

A Művészetek Völgyében azért ígérkezik izgalmasnak a kiállítás, mert itt

– noha a parókia udvara a református templommal szakrális hely –

a látogatók nagyobb része nem gyülekezetekből érkezik, hanem a Völgy látogatói.

Ehhez mérten szeretnénk kipróbálni, hogyan érvényesül

a kiállítás „világibb” környezetben.

Érdemes tehát nyáron meglátogatni a Művészetek Völgyét,

s ezen belül az öcsi templomot, parókiát akár gyülekezeti, ifjúsági csoportoknak is,

hiszen jó élményben lehet részünk ezen imakert által is.